Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności, oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 88/89/90. Kraków, czerwiec-lipiec-sierpień 1926 r. Rocznik XIV.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁASCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Prenumerata kosztuje rocznie **Zł. 10·60.** Numer pojedynczy **50 groszy. Członkowie Tow. katol. właść. realn.**, w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.

Redakcja i Administracja: UL. KARMELICKA 15, I. P. Telefon Nr. 1340 b. Redaktor odpowiedzialny: Dr. FRANCISZEK MUSSIL.

Ogłoszenia przyjmuje administracja, Kraków, ul. Karmelicka L. 15, I. p. CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 zł., 1/2 str. 110 zł., 1/4 str. 55 zł., 1/8 str. 30 zł., 1/16 str. 15 zł. Nadesłane 50 gr. Drobne ogłoszenia za słowo 6 gr. (najmniej 10 słów).

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I. piętro**, otwarte jest dla członków, którym udziela się informacji i porady prawnej codziennie od godz. **9—12** przed południem i od godz. **4—6** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych. — Telefon 1340 b.

Właściciele realności popierajcie swój organ „Czasopismo właścicieli realności“

Silna organizacja dzisiaj jest bardziej niż kiedykolwiek potrzebną!

Członkowie zapłaćcie zaraz zaległe wkładki oraz wkładkę za 1926 r.

Kilka słów w sprawie rozwiązywania stosunku służbowego z dozorcami domów i wypowiadania tymże mieszkań służbowych.

W myśl § 5. orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Krakowa, obowiązującego od 1 grudnia 1925 r. do 30 listopada 1926 r. rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić za 6-cio miesięcznem wypowiedzeniem przez którąkolwiek stronę z dniem 1 go każdego miesiąca. Koniec 6-ciomiesięcznego terminu wypowiedzenia nie może przypaść na 1-go grudnia, 1-go stycznia i 1-go lutego.

Stosunek służbowy może być bezzwłocznie rozwiązany przez właściciela realności z ważnych przyczyn, a to:

1. Jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny dopuścił się czynu karygodnego przeciwko życiu i zdrowiu (chorób wenerycznych) moralności lub majątkowi, który zdolny jest spowodować utratę zaufania do niego jako dozorcy.

2. Jeżeli przez grube niedbalstwo wyrządził szkodę domowi lub właścicielowi domu, albo stale zaniedbuje swe obowiązki.

3. Jeżeli dozorca albo mieszkający z nim członek rodziny wobec właściciela domu (zarządcy) lub lokatorów zachowuje się w sposób wysoce niewłaściwy.

4. Jeżeli Magistrat wydał polecenie usunięcia dozorcy z powodu zaniedbywania przez niego obowiązków.

5. Jeżeli oddaje się pijaństwu, połączonemu z ciężkiem zaniedbaniem obowiązków, zakłóceniem spokoju w domu lub obrazą mieszkańców domu.

6. Jeżeli nieostrożnie obchodzi się ze światłem.

7. Jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu lub przetrzymuje prostytutki.

8. Jeżeli przetrzymuje kradzione rzeczy.

9. Jeżeli bez zgody właściciela przyjmuje do swego mieszkania sublokatorów.

Dozorca domu może bezzwłocznie rozwiązać stosunek służbowy z właścicielem realności z ważnych przyczyn, a to:

1) Jeżeli bez widocznej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić swych obowiązków.

2) Jeżeli pracodawca dopuszcza się czynnych zniewag lub ciężkiej obrazy czci względem niego lub członków jego rodziny.

3. Jeżeli pracodawca lub jego krewny usiłuje nakłonić dozorcę lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych lub przeciwnych prawu.

4. Jeżeli pracodawca bezprawnie zatrzymuje dozorcy należną zapłatę, ukróca go w posiadaniu oddanego mu mieszkania, lub narusza inne istotne postanowienia umowy.

Jeżeli właściciel realności żąda bezpłatnych osobistych posług.

Wypowiedzenie takie wnosi się do Komisji Rozjemczej przy Inspektoracie Pracy, ul. Siemiradzkiego 16.

Według przepisów art. 2 L. 1 e) ustawy o ochronie lokatorów, nie podlegają przepisom tejże ustawy mieszkania dozorców domów, stanowiące uposażenie służbowe (mieszkania służbowe).

Do wypowiedzenia zatem dozorcy domu mieszkania służbowego nie jest wymagana ważna przyczyna wypowiedzenia.

Według art. 2 L. 2 ustawy o ochronie lokatorów wolno żądać usunięcia dozorcy domu z końcem kwartału kalendarzowego za poprzedniem conajmniej trzymiesięcznem wypowiedzeniem.

Dotychczas (w 1925 r.) praktykowało się w ten sposób, że wnosiło się do Komisji Rozjemczej przy Inspektoracie Pracy podanie, w którem żądało się wydania orzeczenia:

1) że stosunek służbowy z dniem.... się rozwiązuje

2) że dozorca domu obowiązany jest w dniu.... pod rygorem egzekucji oddać mieszkanie służbowe do dyspozycji właściciela domu.

Z uwagi na zmieniającą się ustawicznie praktykę i postępowanie władz w tych sprawach, oraz ze względu na nieustalone i niezgodne zapatrywanie Sądów i Inspektoratu Pracy w tej sprawie, co właścicieli realności na różne nieprzyjemności naraża, odbędzie się w piątek dnia 9 lipca b. r. z inicjatywy Prezydjum Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych konferencja międzystowarzyszeniowa z delegatami Towarzystwa właścicieli realności W. Krakowa, na którą zaproszono również pp. referentów: sędziego spraw dozorców domów, oraz Inspektora Pracy, celem uzgodnienia postępowania w tych sprawach.

O wyniku konferencji nie omieszkamy Sz. Członków w następnym numerze „Czasopisma“ zawiadomić.

Prezes: *Dr. Fr. Mussil.*

WŁASNOŚĆ REALNA W NIEMCZECH.

Ograniczeniem własności miejskiej w formie szeregu ustaw zostały również dotknięte i Niemcy. Skutki wielkiej wojny, przeciążenie miast, wzmożony głód mieszkaniowy przejawiły się w ustawach ograniczających własność realną. Ograniczono prawa wypowiadania, wprowadzono niskie przymusowe czynsza ustawowe.

Jednakże położenie własności realnej w Niemczech zaczyna się poprawiać. Komorne na terenie całej Republiki dochodzi już do wysokości przeciętnie 80% czynszu przedwojennego (Friedensmiete) a w wielu wypadkach dochodzi już do wysokości przedwojennej a nawet je przekracza. W Meklenburgu podwyższono czynsza z mieszkań prywatnych do 85% zaś lokali przemysłowych do 110% komornego podstawowego. W Lubece tamtejszy Senat podniósł czynsz mieszkaniowy do 100% czynszu przedwojennego.

Wielkie zapotrzebowanie mieszkaniowe przy braku odpowiednich pomieszczeń w wielkich miastach Niemiec spowodowało wypadki, że obowiązki stróżów przyjmują na siebie osoby, które już naprzód noszą się z myślą zlecenia swoich czynności osobom trzecim. Ludziom tym zależy oczywiście jedynie na uzyskaniu dachu nad głową z tem, by ewentualnie w przyszłości w drodze zamiany móc wynająć mieszkanie. Jednakże właściciel domu nie jest obowiązany na miejsce osoby, z którą zawarł umowę dać sobie narzucić kogoś obcego. Zaś na zasadzie art. 613 niemieckiego kodeksu cywilnego osoba zobowiązująca się do pracy winną jest załatwiać wszelkie czynności związane ze swoim zawodem, osobiście. Dozorca domu wynajmujący do swoich czynności osobę trzecią, działa przeciwko prawu i umowie. Właściciel domu może na tej podstawie żądać rozwiązania stosunku służbowego, po rozwiązaniu którego jest stróż zobowiązany opuścić zajmowane mieszkanie służbowe

Nart.

Ulgi w zapłacie podatków.

W myśl okólnika Ministra Skarbu z dnia 7 marca 1926 r., **posiadają naczelnicy urzędów skarbowych i prezesi Izb skarbowych** uprawnienia do udzielania następujących ulg w spłacie podatku:

I. Naczelnicy urzędów skarbowych są uprawnieni do udzielania na indywidualne podania płatników zezwoleń na ratalną spłatę **w ciągu najwyżej trzech miesięcy** zaległości w podatku przemysłowym i dochodowym — nie wyłączając również zaległości powstałych po 1 października 1925 r., z tem jednak zastrzeżeniem, że poszczególna zaległość (nie licząc dodatków samorządowych, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych) nie może przekraczać:

a) złotych 500 w miejscowościach, liczących do stu tysięcy mieszkańców;

b) złotych 1000, w miejscowościach, liczących ponad sto tysięcy mieszkańców.

O ile zachodzi konieczność udzielenia ulg, przekraczających kompetencje naczelników urzędów, petent winien **złożyć podanie na ręce odnośnego urzędu skarbowego**. Naczelnik urzędu, przesyłając takie podanie **do Izby skarbowej,** daje swój wniosek co do terminów i wysokości rat. Płatnik już z chwilą zaopinjowania jego podania przez naczelnika urzędu faktycznie korzysta z zawnioskowanych ulg. Jednakże te ulgi obowiązują tylko do czasu ostatecznego załatwienia podania przez Izbę skarbową.

II. Prezesi Izb skarbowych są uprawnieni do udzielania na indywidualne podania płatników, poparte uzasadnionemi wnioskami władz podatkowych pierwszej instancji (naczelników urzędów skarbowych) zezwoleń **na ratalną spłatę zaległości podatku dochodowego i przemysłowego,** nie wyłączając zaległości w tych podatkach, powstałych po dniu 1 października 1925 r. a to na przeciąg miesięcy trzech, **bez ograniczenia kwoty tych zaległości, oraz na przeciąg do miesięcy sześciu, o ile poszczególna należność,** nie licząc dodatków samorządowych, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych — **nie przekracza kwoty 10.000 zł.**

Udzielanie dalej idących ulg okólnik zastrzega kompetencji Ministerstwa Skarbu.

Termin trzy, względnie sześciomiesięczny, liczy się od dnia wniesienia podania, przyczem raz już udzielone terminy nie mogą być prolongowane.

Do zaległości w podatku przemysłowym okólnik zalicza również kary za prowadzenie przedsiębiorstw bez świadectwa przemysłowego, względnie za niewłaściwem świadectwem.

Niedotrzymanie któregokolwiek z wyznaczonych terminów ratalnych spłat pociąga za sobą cofnięcie udzielonej ulgi.

Międzynarodowy Kongres własności miejskiej w Barcelonie.

W dniach 14, 15, 16 i 17 grudnia 1925 odbył się w Barcelonie Międzynarodowy Kongres Związków własności nieruchomej przy udziale reprezentantów wszystkich państw kulturalnych.

Zjazd odbył się z okazji inauguracji wspaniałego gmachu na call Layetana, który Barcelońska Izba Włas. miejsk. zbudowała na siedzibę swego biura i na zebrania członków, kosztem półtora miljona pesetów.

Kongres, imieniem króla hiszpańskiego otworzył infant Fernando, nadając w ten sposób obradom charakter bardziej oficjalny i doniosły.

Prezesem honor. Zjazdu obrany został p. Aunos, hiszpański minister pracy, przemysłu i handlu, na wiceprezesów obrano 5-ciu przedstawicieli delegacyj cudzoziemskich, wśród nich przedstawiciela polskiej własności nieruchomej Adama hr. Zamoyskiego.

Prace kongresu rozdzielone pomiędzy 4 komisje poszły przedewszystkiem w dwuch kierunkach:

1) w celu skrystalizowania poglądów na działalność wobec praw, krępujących własność realną,

2) w kierunku przedsięwzięcia akcji i popierania ruchu budowlanego w miastach Europy.

Pośród wielu referatów i prac wzbudził wielkie zainteresowanie referat, wygłoszony przez p. Elinę Pepłowską p. t.: „Zagadnienia ruchu budowlanego i kryzysu mieszkaniowego w Polsce". Referatka wykazała na podstawie danych statystycznych zniszczenie w budowlach, dokonane podczas wojny, jak również spowodowane brakiem remontów, oraz pomyślne konjuktury dla przemysłu budowlanego w Polsce, który posiada wszystkie surowce, niezbędne warsztaty przemysłu budowlanego, jak również dostateczną ilość sił roboczych i wykwalifikowanych kierowników, zachęcając kapitał zagraniczny do lokaty w Polsce. Referat wywarł duże i jak najlepsze wrażenie, ale skonstatowano, że kapitały zagraniczne wtedy zainteresują się poważnie polskim przemysłem budowlanym, kiedy zostaną zniesione ustawy, tak dotkliwie ograniczające prawa właścicieli domów w Polsce.

Wśród wielu wniosków i rzuconych myśli zasługuje na szczególniejszą uwagę projekt założenia wielkiej instytucji finansowej, mającej na celu popieranie i finansowanie ruchu budowlanego. W Hiszpanji projekt ten jest bliskim realizacji. W dalszej przyszłości zamierzonem jest połączenie banków własności miejskiej poszczególnych narodów w jedną wielką instytucję finansową pod kontrolą Międzynarodowego Związku własności miejskich.

Wśród całego szeregu innych ważnych spraw i rezolucyj uchwalono dążyć na mocy art. 24 statutów Ligi Narodów do uzyskania miejsca dla stałego przedstawiciela Międzynarodowego Związku własności miejskiej przy Lidze Narodów.

Uczestnicy Zjazdu zwiedzając miasto Barcelonę, mogli się naocznie przekonać i stwierdzić na przykładzie słuszność głoszonych haseł i postulatów. Praca nad rozwojem miasta, intensywny ruch i postęp we wszystkich dziedzinach są poprostu imponujące. Wznoszone są wciąż nowe gmachy publiczne, przeprowadzone nowe place i ulice dokonywane nietylko niezbędne inwestycje, ale i wciąż nowe upiększenia monumentalne. W dziedzinie prywatnego budownictwa panuje ożywienie jeszcze większe, cały szereg starych, niehygienicznych domów jest burzony, a na tem miejscu powstają nowe budowle, odpowiadające zarówno wymaganiom estetyki, jak i najnowszym postępom techniki. Głód mieszkaniowy, który dolegał kilka lat temu, niemal zupełnie zażegnany. Klęska bezrobocia nieznana. Miasto

niemal na oczach rośnie i pomnaża swoje bogactwa, wszyscy pracują, a poziom życia, możność zaspokojenia potrzeb wciąż się podnosi.

Kongres międzynarodowy w Barcelonie posiada znaczenie ogromne. Na drodze zacieśnienia węzłów pomiędzy organizacjami wszystkich krajów, zespolenia wysiłków w jedną całość uczyniony został wielki krok naprzód.

Pobór dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w 1926 r.

W myśl ustawy przysługuje gminie Miasta Krakowa pobieranie tego dodatku w wysokości 25% do 50% obecnego podatku od nieruchomości.

Na odbytej w marcu br. konferencji udało się delegatom Wydziału Towarzystwa odwieść Magistrat od zamiaru poboru tego podatku w wysokości 50%, wobec czego dodatek ten w 1926 r. wynosi 25%.

Dr F. MUSSIL.

NOWA USTAWA O PODATKU PRZEMYSŁOWYM.

W numerze 79/80 „Czasopisma“ zapoznaliśmy Sz. Członków z głównemi zasadami nowej ustawy o podatku przemysłowym z dnia 15-go lipca 1925 r. Nr. 74 Dz. u. poz. 550 oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 18 sierpnia 1925 r. Nr. 82 Dz. u. poz. 560, oraz omówiliśmy artykuły, które zaczęły obowiązywać od 1-go lipca 1925 r., a mianowicie: art. 3 i 5 o pojęciu „obrót i komis“.

Zwracamy uwagę, że nowa ustawa wprowadziła kilka zasadniczych zmian.

1. Uchylono obowiązek opłaty stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

2. Zniesiono obowiązek prowadzenia „ksiąg obrotu“.

3. Zeznania o obrocie składa się tylko raz do roku, a mianowicie za każdy rok kalendarzowy w terminie do 15 lutego roku następnego. Dotąd składało się zeznania 2 razy do roku.

Uwaga: W numerze 79/80 na str. 6 w wierszu 13 od dołu zamiast „zmieniono“ powinno być „zniesiono“.

Z uwagi, że od 1 stycznia 1926 r. zaczęły obowiązywać postanowienia ustawy o podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. Nr. 74 Dz. u. poz. 550, podczas gdy od 1 lipca 1925 r. zaczęły obowiązywać tylko art. 3, 5, 7 i 94 tejże ustawy, przeto omówimy obecnie znaczenie najważniejszych dalszych artykułów.

Podatek przemysłowy opłaca się jako podatek podwójny: a) przez wykupno świadectwa przemysłowego i b) przez opłacanie podatku od obrotu (art. 6). Wyjątek stanowią art. 8 i 9.

ad a) Według art 8:

1) przedsiębiorstwa handlu wędrownego;

2) przedsiębiorstwa handlu jarmarcznego;

3) pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie), inspektorzy i agenci towarzystw ubezpieczeniowych, przedsiębiorstw komunikacyjnych, przewozowych, kredytowych, z wyjątkiem pomocników podróżujących w imieniu lub na rachunek firm nieopłacających podatku przemysłowego w myśl niniejszej ustawy;

4) przedsiębiorstwa prowadzące wydawnictwa dzienników i innych pism perjodycznych;

5) pracownie i zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo, furmaństwo, rybołówstwo, o ile są prowadzone przez właścicieli przy współudziale najwyżej jednego członka rodziny lub jednej najemnej siły pomocniczej, opłacają podatek przemysłowy jedynie przez wykupno świadectw przemysłowych, nie opłacając natomiast podatku od obrotu.

Uwagi: ad 3) Ustawa rozróżnia (komiwojażerów) podróżujących w imieniu lub na rachunek firm zagranicznych, którzy od 1-go stycznia 1926 r. opłacać muszą podatek od całego przez nich dokonywanego obrotu, a nietylko od prowizji.

§ 27 rozporządzenia wykonawczego postanawia, że pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie) winni wykazać się dowodami opłacenia przez firmy, w imieniu lub na rachunek których działają, świadectwa przemysłowego, oraz pełnomocnictwem firmy przez nich reprezentowanej.

ad 5) Według § 28 rozporządzenia wykonawczego, pracownie i zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo, furmaństwo, rybołówstwo nie podlegają podatkowi obrotowemu, o ile są prowadzone przez właścicieli przy współudziale członka rodziny, bądźto jednej najemnej siły pomocniczej.

Uwaga: a) pod pojęciem jednej siły pomocniczej pracowników do lat 17 i starszych ponad 55 lat liczy się dwóch za jednego;

b) pracownie i zajęcia rzemieślnicze, dorożkarstwo, furmaństwo i rybołówstwo, prowadzone ubocznie przez mieszkańców wsi, bez obcych sił pomocniczych, zupełnie nie opłacają podatku przemysłowego, t. j. nie wykupują świadectw przemysłowych, ani nie płacą podatku od obrotu.

ad b) Samodzielne wolne zajęcia zawodowe, lekarze, dentyści, weterynarze, felczerzy, adwokaci, notarjusze, obrońcy sądowi, architekci, inżynierowie i inni technicy opłacają podatek przemysłowy tylko w formie podatku od obrotu (art. 9).

Wysokość podatku przemysłowego.

I. a) Świadectwa przemysłowe, b) karty rejestracyjne.

II, Podatek od obrotu.

ad I. a) Ceny świadectw przemysłowych zależą od kategorji, do której przedsiębiorstwo lub zajęcie zostało zaliczone, jak również od klasy miejscowości

w której wykonywa się przedsiębiorstwo lub zajęcie. (Ceny świadectw przemysłowych na 1926 r. podane były w Nr. 23 „Kupca Polskiego").

ad I. b) Należące do przedsiębiorstwa oddzielne składy, służące wyłącznie do przechowywania, przesuszania, oczyszczania, sortowania, brakowania, przeładowywania lub pakowania towarów, jak również do przechowywania przez prządsiębiorstwa przemysłowe zapasowych maszyn, narzędzi, paliwa, surowców i materjalów, niezbędnych do produkcji, jakoteż wyrobów przez te przedsiębiorstwa wytwarzanych, tudzież zapasów żywności lub odzieży i t. p. produktów do zaopatrywania własnych robotników, o ile zaopatrywanie nie jest obliczone na zysk przedsiębiorcy i tem samem nie posiada charakteru przedsiębiorstwa handlowego — nie podlegają obowiązkowi wykupywania świadectw przemysłowych. Za takie karty rejestracyjne uiszcza się osobną opłatę w wysokości 10 zł za każdą kartę.

Do cen świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych opłaca się dodatek do każdorazowej ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz samorządów, a mianowicie: a) na rzecz gmin do wysokości 30% (dotychczas dodatek wynosił najwyżej 25%): b) na rzecz izb handlowych i przemysłowych, izb rzemieślniczych i instytucyj zastępczych do wysokości 15%; c) na rzecz szkół zawodowych do wysokości 25% Łączny tedy dodatek, który słę opłaca równocześnie z zapłatą należytości patentowej za świadectwo przemysłowe lub kartę rejestracyjną, wynosi sumę 70% tych należności. Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne nabywa się w miesiącach listopadzie i grudniu poprzedzających rok podatkowy, w okręgu właściwej władzy podatkowej I instancji, t. j. w której okręgu znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe lub należące do nich składy, albo w którym wykonuje się przedsiębiorstwa na zysk obliczone, względnie osobiste zajęcie przemysłowe.

Cenę świadectw przemysłowych, względnie opłaty za karty rejestracyjne uiszcza się za cały rok z góry z dodatkiem.

Przedsiębiorstwa rozpoczynające swą działalność po 1 lipca, płacą za świadectwa przemysłowe lub karty rejestracyjne połowę ceny, które ważne są do końca danego roku podatkowego.

Celem otrzymania świadectwa przemysłowego należy złożyć pisemną deklarację na drukach, które wydaje bezpłatnie Kasa skarbowa lub władza I instancji.

Prowadzenie przedsiębiorstw bez świadectw przemysłowych lub za nieodpowiedniem świadectwem ulega karom i zamknięciu przedsiębiorstwa

Wysokość podatku obrotowego.

ad II. Podatek od obrotu wynosi w zasadzie 2% od obrotu.

a) Od obrotów przedsiębiorstw handlowych, prowadzących detaliczną lub drobną sprzedaż artykułów pierwszej potrzeby, oraz od obrotów osiągniętych przez przedsiębiorstwa przemysłowe za surowce lub wyprodukowane towary, o ile artykuły te zostały nabyte również przez przedsiębiorstwa przemysłowe przerabiające je, względnie zużywające w prowadzonym przemyśle, wynosi podatek obrotowy 1%.

b) Od obrotów dokonanych artykułami pierwszej potrzeby, oraz surowcami niezbędnemi do rozwoju rolnictwa i przemysłu krajowego, przez przedsiębiorstwa handlowe przy sprzedaży hurtownej, przez skup zawodowy, oraz przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw, wynosi podatek obrotowy pół procent.

c) Od obrotów przedsiębiorstw komisowych i pośrednictwa handlowego, oraz obrotów pośredników i ekspedytorów nie utrzymujących biur, wynosi podatek obrotowy 5%. Nadto opłaca się na rzecz związków komunalnych (samorządowych) dodatek do podatku od obrotu w wysokości jednej czwartej części tego podatku, płatny równocześnie z podatkiem.

Lustracja przedsiębiorstw.

II. Po upływie terminu, wyznaczonego na nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, t. j. po 31 grudnia każdego roku, przystępują władze skarbowe do lustracji przedsiębiorstw, badając rodzaj i rozmiar każdego przedsiębiorstwa i inne dane, służące do należytego obliczenia podatku przemysłowego, oraz sprawdzają, czy wszystkie przedsiębiorstwa posiadają właściwe świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne.

Władze skarbowe obowiązane są także w ciągu roku podatkowego czuwać nad wszelkiemi zmianami tak co do rodzaju, jak i rozmiaru przedsiębiorstwa i sprawdzać wysokość obrotow.

Zeznania o obrocie.

Zeznania o obrocie należy składać za każdy rok kalendarzowy w terminie do 15 lutego roku następnego, (Zmiana w porównaniu z dawną ustawą o podatku przemysłowym, według której zeznania składało się dwa razy do roku za poszczególne półrocze).

Zeznania składa się w tym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych, w którego okręgu znajduje się przedsiębiorstwo: 1) przedsiębiorstwa zaliczone do I i II kat handlowej; 2) do pierwszych 5-ciu (I—V) kategoryj przemysłowych; 3) zajęcie przemysłowe zaliczone w taryfie do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych, a mianowicie: ekspedytorzy celni, pośrednicy giełdowi, wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi dla każdego należącego do nich zakładu oddzielnie i niezależnie od tego, do której kategorji zakłady te są zaliczone;

4) samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

Wyjątek: Spółki akcyjne składają zeznania wprost tej Izbie skarbowej, w której okręgu znajduje się siedziba zarządu spółki.

Art. 52—55 ustawy o podatku przemysłowym. Według poprzedniej ustawy, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółdzielnie składały zeznania o obrocie w Izbie skarbowej, obecnie, t. j. od 1 stycznia 1926 r., składają zeznania we właściwych urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych. Z postanowień art. 52 i 2 ustępu art. 54 wynika, że przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe należące do kategoryj niższych (III i IV handlowej i do VI, VII i VIII przemysłowej, n. p. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które posiadają świadectwa przemysłowe kategorji VI przemysłowej, albo III handlowej, nie są obowiązane do składania zeznań. Przedsiębiorstwa te mogą jednak składać zeznania, a w takim razie korzystają z uprawnień przysługujących płatnikom wyższych kategoryj, które to uprawnienia polegają na tem, że (§ 7, ustęp 3) władza skarbowa, względnie komisja szacunkowa obowiązana jest na życzenie płatnika, wyrażone w zeznaniu, badać zaofiarowane księgi handlowe i nie może ustalić obrotu odmiennie od zeznania, o ile księgi te nie zostały uznane przez komisję za nieprawidłowe lub nierzetelne.

Płatnicy obowiązani do składania zeznań, o ile tychże wcale nie złożą lub złożą po terminie (t. j. po 15 lutego) bez udowodnienia ważnej i nieuchronnej przyczyny, tracą prawo do wniesienia odwołania, a nadto ulegają karze pieniężnej od 50—500 złotych.

Zeznania muszą być składane tak przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze i niesprawozdawcze, tylko na przepisanych formularzach, wydawanych bezpłatnie przez władze skarbowe. Przedsiębiorstwa handlowe, zajęcia przemysłowe i wolne zajęcia zawodowe składają zeznania na formularzach białych, zaś zajęcia przemysłowe na formularzach czerwonych.

Zaliczki na podatek od obrotu.

Przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji, przedsiębiorstwa przemysłowe I do V-go kategorłi, oraz przedsiębiorstwa obowiązane do składania sprawozdań publicznych, o ile do składania zeznań są obowiązane, winny po upływie każdego miesiąca, najpóźniej do 5 następnego miesiąca (termin ulgowy 14 dni, a zatem do 29 następnego miesiąca) wpłacić do kasy skarbowej (nie czekiem PKO.) zaliczkę na podatek od obrotu w wysokości kwoty obliczonej według przypadającej stawki podatkowej, od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

Inni płatnicy obowiązani do składania zeznań i płatnicy niższych kategoryj, którzy nie są obowiązani do składania zeznań, winni wpłacać zaliczkę na podatek najpóźniej do 15 dni po upływie każdego kwartału kalendarzowego (zatem pierwsza kwartalna zaliczka płatna jest do 15 maja każdego roku) w wysokości jednej piątej kwoty podatku wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy. Na rok 1926 zaliczki wynoszą $^{2}/_{5}$ podatku wymierzonego za II półrocze 1925 rok. Wolno płatnikom wpłacać zaliczki także w terminach miesięcznych w wysokości jednej piętnastej części podatku wymierzonego w całym roku ubiegłym.

Równocześnie z wpłatą zaliczki opłaca się dodatek na rzecz związków samorządowych w wysokości jednej czwartej części należytości państwowej.

Dowody kasowe na wpłacone zaliczki muszą być dołączone w oryginałach lub w zwykłych odpisach do zeznań. (Praktyczniej jest dołączać odpisy).

Organa obliczające podatek.

Sprawdzanie i ustalanie obrotów należy w pierwszej instancji do komisyj szacunkowych, a w drugiej instancji do komisyj odwoławczych. Dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i wszelkich innych obowiązanych do sprawozdań publicznych, pierwszą instancją jest właściwy Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, zaś drugą Izba skarbowa, z wyjątkiem spółek akcyjnych, dla których pierwszą instancją jest właściwa Izba skarbowa, zaś drugą Ministerstwo skarbu.

Dla wymienionych powyżej przedsiębiorstw z wyjątkiem spółek akcyjnych, sprawdzanie i ustalanie obrotów, oraz obliczanie podatku dokonywa na podstawie ksiąg handlowych tych przedsiębiorstw właściwy urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, bez udziału komisji szacunkowej.

W razie stwierdzenia nieprawidłowości lub nierzetelności prowadzonych przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ksiąg handlowych, może Urząd skarbowy, po zasięgnięciu opinji właściwej komisji szacunkowej, ustalić obrót na podstawie materjałów, jakimi rozporządza. Może to mieć miejsce także w razie niezłożenia przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zeznań o obrocie. (Według dotychczasowej ustawy właściwą władzą dla ustalania obrotów dla wszystkich przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków była Izba skarbowa, obecnie będzie Izba skarbowa w pierwszej instancji właściwą tylko dla spółek akcyjnych.

Nakazy płatnicze i termin uiszczania podatku.

O kwotach ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku zawiadamia władza płatników przez doręczanie nakazów płatniczych, w których ma być wskazany termin i tryb wnoszenia odwołań.

Od kwot ustalonego podatku potrącać należy zaliczki uiszczone przez płatnika za okres miarodajny.

Najpóźniej do 15 kwietnia roku bezpośrednio następującego po roku podatkowym mają być rozesłane nakazy płatnicze (dotąd odbywał się wymiar co pół roku, obecnie raz na rok). W razie rozesłania nakazów płatniczych po 15 kwietnia, terminy płatności, oraz terminy do wnoszenia odwołań będą odpowiednio przedłużone, co w obwieszczeniach o rozesłaniu nakazów płatniczych należy zaznaczyć.

Sporządzane w dwóch egzemplarzach listy imienne płatników według gmin, względnie dzielnic miejskich, z oznaczeniem kwot ustalonego obrotu i przypadającego podatku, wywiesza się w pomieszczeniu władzy podatkowej pierwszej instancji i przesyła do urzędów gminnych (Magistratów) celem wyłożenia na przeciąg czterech tygodni w miejscu dostępnem dla publiczności, oprócz tego obowiązane są władze podatkowe pierwszej instancji udzielać płatnikom, zgłaszającym się, informacyj o kwotach ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku.

Podatek przemysłowy należy płacić do 15 maja roku bezpośrednio następującego po roku podatkowym.

Spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, obowiązane są wpłacać podatek przemysłowy od obrotu w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia.

Od niezapłaconego w terminach płatności podatku od obrotu, pobiera się kary za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie, niezależnie od kosztów egzekucyjnych.

O ile termin płatności podatku przypada w niedzielę, lub w dniu świątecznym, to termin kończy się dopiero dnia następnego.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wkładki dolarowe w Bankach państwowych.

Minister Skarbu wydał zarządzenie, by banki państwowe, P. K. O., Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, przyjmowały na termin od 3 do 6-ciu miesięcy wkłady w dolarach, oprocentowane w stosunku 6% rocznie.

Wkłady będą zwracane w dolarach, to też dzisiaj nie można mieć w tem interesu, by przechowywać dolary u siebie.

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Skarbu, fundusz państwowy uzyskany z wkładów dolarowych użyty będzie w ten sposób, że jedna trzecia część pozostanie jako rezerwa kasowa, złożona w jednym z banków amerykańskich, a dwie trzecie zasilą nasz obrót przez udzielanie kredytu eksportowego.

Zmniejszenie kar za zwłokę w płaceniu podatków.

Ministerstwo Skarbu zarządziło, **aby podatnicy, którzy zapłacą przed dniem 1 września b. r. zaległe podatki i należytości stemplowe, zostali zwolnieni od ustawowych kar za zwłokę w wysokości 4%** i aby pobierano od nich, o ile zaległości zostaną wpłacone do dnia 15 lipca b. r. włącznie — **1% miesięcznie za zwłokę**; o ile te same zaległości zostaną wpłacone w okresie od 16 do 31 lipca włącznie, 1½%; w okresie od 1 do 15 sierpnia b. r. włącznie 2% i w okresie do 16 do 31 sierpnia b. r. włącznie 3%. Po tym terminie ulgi powyższe stosowane nie będą. Uchwalony przez ciała ustawodawcze 10% dodatek Ministerstwo Skarbu zastosuje **tylko do tych zaległości podatkowych, które nie zostaną uiszczone do dnia 1-go września b. r.** Leży więc w interesie płatników możliwie szybkie uregulowanie zaległości, tak rozłożonych na raty jak i nie rozłożonych.

Towarzystwo prawnej pomocy podatników w sprawach skarbowych.

Ustawy i rozporządzenia skarbowe nakładające na obywateli różne ciężary (podatki i należytości i innego rodzaju opłaty, oraz świadczenia socjalne, kasy chorych, ubezpieczenia od wypadków i t. p.) wprowadziły taki chaos, że wymagają specjalnych studjów i specjalizowania, ażeby ten olbrzymi materjał opanować.

Według obowiązujących ustaw każdy obowiązany jest sam pamiętać o terminach składania zeznań, sam musi sobie obliczyć przypadający i takowy w terminach wpłacać.

Niezłożenie zeznań w czasie właściwym powoduje nietylko wymiar podatków z urzędu, lecz naraża nadto strony na dotkliwe grzywny i pozbawia podatników odnośnie do podatku przemysłowego (obrotowego) środka prawnego, t. j. odwołania.

Każdy obowiązany jest płacić stosownie do swych dochodów i majątku podatki i przyczyniać się do pokrywania ciężarów państwowych, lecz nikt nie powinien być pociągany do płacenia większych podatków, aniżeli się od niego według ustaw należą.

Brak fachowej porady prawno-skarbowej od dawna daje się odczuwać, zwłaszcza różnym przedsiębiorstwom, spółkom, Towarzystwom, pp. właścicielom realności, kupcom, przemysłowcom, rękodzielnikom, różnym zawodom wolnym i t. p. Aby tej naglącej potrzebie zadosyć uczynić i przyjść z pomocą podatnikom, z pomocą fachową, możliwie wszystkim przystępną, zawiązało się w kwietniu b. r. z inicjatywy grona osób, po zapewnieniu sobie współpracy wybitnych fachowców, **Towarzystwo prawnej pomocy podatników w sprawach skarbowych,** wybierając tymczasowy zarząd i upoważniając go do zarejestrowania statutu. Biuro mieści się tymczasowo przy ulicy Karmelickiej 15, I. p. i otwarte jest od godz. 9—12 przedpołudniem i od 4—6 popołudniu.

Powstanie Towarzystwa jest prawdziwem dobrodziejstwem i ulgą dla podatników i życząc temuż jaknajpomyślniejszego rozwoju, radzimy podatnikom jaknajliczniejsze korzystanie z fachowej pomocy.

SPRAWOZDANIE Z NADZWYCZAJNEGO OGÓLNEGO ZEBRANA.

Dnia 6 marca 1926 r. odbyło się w sali Domu Związkowego przy ul. Andrzeja Potockiego 11, przy udziale około 300 osób, Nadzwyczajne Ogólne Zebranie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych.

Na porządku dziennym były aktualne i ważne sprawy, dotyczącej własności realnej, jak: obciążenie realności miejskich podatkami i opłatami państwowemi oraz samorządowemi; sprawa rozbudowy miast; zamierzona nowelizacja ustawy o ochronie lokatorów, jako dalsze wywłaszczenie; nowa ustawa budowlana.

Na zebranie przybył także wiceprezes Towarzystwa właścicieli realności Wielkiego Krakowa, adwokat Dr Gertler.

Zebranie zagaił prezes Towarzystwa adwokat Dr Mussil, który po powitaniu licznie zebranych, przedstawił cel zebrania, podał do wiadomości zebranych, że Towarzystwo wzięło udział w 2 zjazdach zwołanych przez Związek Towarzystw właścicieli realności w Warszawie w październiku i grudniu 1925, a mających na celu zajęcie stanowiska przeciwko zamierzonej nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów i sprzeciwienie się dalszemu wywłaszczeniu prywatnej własności, co naraża nietylko państwo i miasta na szkody, działając fatalnie na wygląd miast, stosunki zdrowotne i moralne, ale naraża na większą szkodę społeczeństwo, pozbawiając go coraz bardziej dachu nad głową.

Zaapelował prezes także o silną organizację, tak bardzo potrzebną, celem obrony interesów własności realnej, jak również ze względu na odbyć się mające w niedługim czasie wybory do rady miejskiej, do której własność realna powinna wysłać jaknajwięcej przedstawicieli.

Oddawszy przewodnictwo wiceprez. inż. Drobniakowi, referował prezes sprawę obciążenia realności miejskich podatkami i opłatami państwowemi oraz samorządowemi.

Przeprowadził porównanie obarczenia własności realnej przed wojną a obecnie, wykazał, że realność miejska pozbawiona dochodów, ograniczona w prawie swobodnej dyspozycji swą własnością, równającą się zupełnemu wywłaszczeniu, obciążona jest obecnie 19-tu różnemi podatkami i opłatami. Z powyższych powodów nie może właściciel nawet przedsiębrać najkonieczniejszego remontu, powodem czego jest ubywanie z dniem każdym mieszkań, oraz walenie się domów.

Mowca omówił ustawę o karach za zwłokę, odsetkach za odroczenie i kosztach egzekucyjnych.

U nas wynoszą kary za zwłokę 48% rocznie, podczas, gdy w Austrji wynoszą 9% rocznie, w Niemczech 8% rocznie, w Czechosłowacji 7% rocznie, w Szwajcarji 4% rocznie.

Wspominał referent o kilku rozporządzeniach Ministerstwa Skarbu, wprowadzających pewne ulgi, co do spłat podatków i opłat, tak państwowych jak i samorządowych i pouczył obecnych w jaki sposób z ulg tych mogą korzystać.

Z uwagi na zamiar pobierania przez Magistrat w 1926 r. podatku komunalnego od budynków (od nieruchomości) uchwalili zebrani jednogłośnie rezolucję z protestem przeciwko wprowadzeniu obecnie w tak ciężkich czasach jeszcze jednego nowego podatku.

Następny referent wiceprezes inż. Drobniak przedstawił fatalny stan realności, wywołany przepisami ustaw o ochronie lokatorów, z których każda, zamiast umożliwić stopniowy powrót do normalnych stosunków, wprowadziły przepisy coraz bardziej ograniczające własność realną, doprowadziła domy do zupełnego upadku, zmniejszyła ilość mieszkań, odstraszyła i zniechęciła kapitał własny i zagraniczny, wywołała zupełny brak zaufania zagranicy, koroną tego jest uchwalona nowela do ustawy o ochronie lokatorów, będąca wyntkiem demagogji, a nie przenosząca warstwie lokatorów, w interesie których rzekomo została uchwalona, żadnych korzyści.

Referat o rozbudowie miast miał referować redaktor „Miasta Polskiego" p. Janikowski z Warszawy, z powodu przeszkody jednak w ostatniej chwili odwołał przyjazd. Wobec tego sprawę tę referował prezes Dr Mussil. Przedstawił cel i genezę ustawy o rozbudowie miast i odnośnych rozporządzeń wykonawczych, przedstawił dodatnie i ujemne strony ustawy. Przedstawił powody, które wywołały w Polsce głód mieszkaniowy. Przedstawił rozwój przestępstw i zbrodni, będących powodem braku mieszkań.

Zniszczenia wojenne przybrały największe rozmiary w Polsce, pod względem ilości terytorjów, wojna zniszczyła na terenie ziem polskich 1,785.305 budynków, w tem 6.586 szkół, 1.969 kościołów, 1.793 różnych publicznych domów, 27.000 domów murowanych mieszkalnych, 499.850 drewnianych, 1,248.107 budynków gospodarczych, o łącznej wartości około $1^1/_2$ miljarda złotych. Odbudowano około $^2/_3$ zniszczonych budynków.

Omówił sprawę państwowego funduszu mieszkaniowego, sprawę udzielania krótkoterminowego kredytu budowlanego, zamianę tegoż na pożyczki długotermtnowe. Nadmienił, że dla utworzenia państwowego funduszu rozbudowy miast, został właśnie ustanowiony państwowy podatek od lokali i od placów budowlanych. W końcu objaśnił referent obecnych o ulgach w podatkach i opłatach państwowych i komunalnych.

Wywiązała się następnie ożywiona dyskusja, w której zabierało głos kilkanaście osób, na różne zapytania udzielali odpowiedzi i wyjaśnień prezes Dr Mussil i wiceprezes inż. Drobiak.

Sprawę latarń oświetlających numera orjentacyjne domów i dalszą akcję w tej sprawie, oraz sprawę wprowadzenia jednolitego podatku w miejsce pobieranych obecnie osobno podatków, omówił wiceprezes Dr Bakałowicz.

Przemawiał również wiceprezes Tow. właścicieli realności W. Krakowa Dr Gertler, który dziękując za zaproszenie, oświadczył, że przybył w imieniu Wydziału wspomnianego Towarzystwa. W dłuższem przemówieniu podniósł różne starania Towarzystw realnościowych w sprawach właścicieli realności, oświadczając, że najważniejszą kwestją jest dążenie do odzyskania swobodnej dyspozycji swą własnością i niezaprzeczone uznanie prywatnej własności. Dążenia te mogą mieć widoki powodzenia, jeżeli wszyscy właściciele należeć będą do Towarzystw realnościowych, a nie chodzić luzem.

Na zakończenie odczytał prezes Dr Mussil treść telegramów z protestem przeciwko nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów, wysłanych do poszczególnych Ministrów, Marszałka Sejmu i posłów. Telegramów takich wysłało 90 Towarzystw.

Dziękując zebranym za tak liczne przybycie, zamknął prezes zebranie o godzinie $8^1/_2$ wieczorem.

Zapisujcie się do Tow. kat. Właścicieli Realności.

SPRAWOZDANIA
z posiedzeń Wydziału, poszczególnych Komisyj i interwencyj.

Dnia 3-go marca o godzinie 6 wieczorem odbyło się w Biurze Prezesa przy ul. Karmelickiej 15, posiedzenie Wydziału Towarzystwa z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawy bieżące.
2: Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Załatwienie sporów między właścicielami realności a dozorcami domowymi. — Zajęcie stanowiska co do wyboru przewodniczącego. — Zachowanie się delegatów dozorców domowych.
4. Wnioski członków.

Prezes otworzył posiedzenie o godzinie 6¼ wieczorem. — W miejsce członka Wydziału p. Bąkowskiego, który w myśl § 8 statutu z powodu nieusprawiedliwienia nieobecności przez kilkanaście z rzędu posiedzeń, przestał być członkiem Wydziału, powołano w tegoż miejsce w drodze kooptacji p. Wojasa, prezesa Towarzystwa właścicieli realności w Podgórzu.

Następnie Prezes przedstawił sprawę wyboru przewodniczącego Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów pomiędzy właśeicielami realności a dozorcami domowymi i stanowisko delegatów dozorców domowych. Wydział po dłuższej dyskusji oświadczył się za wyborem na przewodniczącego em. radcy apelacyjnego Dra Solaka. Wobec rezygnacji delegatów Towarzystwa do komisji rozjemczej wiceprezesa Bochenka i inżyn. Brauna, wybrano nowych delegatów w osobach p. Klimczyka i sekretarza Nartowskiego.

Wicepreses Dr. Bakałowicz poruszył sprawę latarń do oświetlania numerów domów i wskazał na starania poczynione w tej sprawie przez Towarzystwo i możliwość pomyślnego załatwienia rekursów przez Tymczasowy Wydział Samorządowy.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego, zamknął prezes posiedzenie o godzinie 8¼ wieczorem.

Dnia 13 kwietnia b. r. o godzinie 6 wieczorem odbyło się w biurze Prezesa przy ul. Karmelickiej 15, posiedz. Wydziału z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Akcja w sprawie obliczania czynszów w złotych = frankowi złotemu.
4. Nowe skrzynki na popiół i śmieci.
5. Nowy podatek miejski od nieruchomości.
6. Sprawa obchodu święta 3-go maja.
7. Wnioski członków.

Prezes otworzył posiedzenie witając nowego członka Wydziału p. Michała Wojasa, prezesa Towarzystwa właścicieli realności w Podgórzu, kooptowanego w miejsce byłego członka wydziału p. Bąkowskiego.

Stosownie do drugiego punktu porządku dziennego odczytano protokół z poprzedniego posiedzenia, który obecni do wiadomości przyjęli.

Następnie Prezes przedstawił przebieg konferencji, odbytej dnia 25 marca 1926 r. w Magistracie, dotyczącej zaprowadzenia przez właścicieli realności skrzynek na popiół i śmieci. Wydział uchwalił zwrócić się z prośbą do Prezydjum miasta zwołania jeszcze jednej konferencji, celem przedstawienia na niej postulatów właścicieli realności.

Prezes podał do wiadomości obecnych, że na wspomnianej konferencji dnia 25 marca 1926 r. w Magistracie odbytej, roztrząsaną była sprawa poboru dodatku na cele gminy do państwowego podatku od nieruchomości. Na mocy ustawy miasto ma prawo pobierać podatek w wysokości 25—50% wysokości podatku państwowego. Przedstawicielom Towarzystwa udało się odwieść Gminę od zamiaru pobierania dodatku w wysokości 50%. Na rok obecny dodatek ten pobierany będzie w wysokości 25%.

Ostatni punkt porządku dziennego, a mianowicie sprawę obchodu święta narodowego 3-go maja przedstawił wiceprezes dr. Bakałowicz, który brał udział w odnośnej konferencji, odbytej w Magistracie. — Wydział uchwalił, aby właściciele realności w obchodzie wzięli gremjalny udział.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, Prezes zamknął posiedzenie o godzinie 8 wieczorem.

Dnia 11 maja br. o godzinie 6 tej wieczorem odbyło się w biurze Prezesa przy ul. Karmelickiej 15, posiedzenie Wydziału z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawa remontu latarń z numerami orjentacyjnemi — wstrząs samochodów — psucie się żarówek.
4. Wysokie koszta instalacji, liczone przez Elektrownię miejską.
5. Termin Zwyczajnego dorocznego Walnego Zgromadzenia i porządek dzienny.
6. Okólnik Związku Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości w Warszawie.
7. Ustawa o ochronie lokatorów, a podatek wodociągowy.

Prezes otworzywszy posiedzenie poruszył szereg spraw bieżących, co do których postanowiono wybrać delegację, celem udania się do Prezydjum Miasta i przedstawienia tam postulatów właścicieli realności z związku 1) z opłaiami za układanie chodników, 2) sprawą remontu latarń oświetlających numera domów, oraz 3) rozporządzenia Magistratu, dotyczącego odnawiania fasad.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia Wydziału, obeci uchwalili termin dorocznego Walnego Zgromadzenia przełożyć na jesień.

W związku z okólnikiem Związku Stowarzyszeń właścicieli realności w Warszawie, uchwalono żądane daty statystyczne, oraz fotografje zniszczonych domów przesłać jak najrychlej do Warszawy.

Prezes zamknął posiedzenie po wyczerpaniu porządku dziennego o godzinie 8-mej wieczorem.

Do Szanownych Czytelników. Z powodu wyjazdu na wywczasy kilku członków Wydziału i komisji redakcyjnej, następny numer wyjdzie w miesiącu wrześniu b. r.

Biuro Towarzystwa stale otwarte jest od godziny 9 do 12 przed południem i od 4 do 6 popołudniu i udziela członkom wszelkich informacyj. *Prezydjum.*

RÓŻNE UWAGI I WIADOMOŚCI.

Polecamy kilku poważnych, godnych zaufania administratorów domów.

Latarnie orjentacyjne. Przestrzega się wszystkich właścicieli realności, do których zwróci się Magistrat lub elektrownia miejska z żądaniem umieszczenia latarni orjentacyjnej na ich realności, aby przed daniem na to swego zezwolenia zgłosili się do biura Towarzystwa, gdzie otrzymają odpowiednie wskazówki i odbitkę rekursu, który należy wnieść do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie. A. B.

Właściciele domów i administratorowie ubezpieczajcie domy od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Zwracamy uwagę na artykuły na str. 7 Nr. 72 i str. 7 Nr. 73 „Czasopisma".

Tabele do obliczania czynszu na rok 1926 są do nabycia w Biurze Towarzystwa ul. Karmelicka L. 15.

Odwołania od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu. Od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu odwołać się można do Sądu okręgowego cywilnego, jako apelacyjnego w przeciągu dni 14-tu od dnia o g ł o s z e n i a orzeczenia, a nie od dnia doręczenia na piśmie tego orzeczenia.

Umieszczanie szyldów i gabiotek, wywieszek, reklam świetlnych itp. urządzeń dozwolone jest jedynie za uprzedniem zezwoleniem Magistratu. Plany, wzgl. podania wnoszone do Magistratu na te urządzenia, mają być zgodnie z przepisami ustawy budowlanej, zaopatrzone podpisem właściciela odnośnej realności.

Związek Towarzystw Właścicieli realności w Warszawie, Miodowa 7, do którego Towarzystwo nasze jako członek należy, wydaje tygodnik, poświęcony sprawom właścicieli realności „Miasto Polskie". — Członek, któryby ten tygodnik pragnął zaprenumerować, zechce się w tym celu zgłosić w naszem biurze. — Prenumerata wynosi rocznie Zł. 15·—, półrocznie Zł. 8·— kwartalnie Zł. 4·—.

INFORMACJE PODATKOWE.

1) P o m o c, p o r a d a i o b r o n a w s p r a w a c h p o d a t k o w y c h. — S p r a w y p o d a t k o w e (fasje i o d w o ł a n i a dla wszelkiego rodzaju Spółek, Towarzystw, przedsiębiorstw, oraz osób fizycznych, dotyczące podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego), majątkowego, od kapitałów i rent, podatków gminnych sporządza i załatwia, oraz informacyj udziela się w biurze Towarzystwa w godzinach od 9—12 przed południem i od 4—6 po południu.

2) R y c z a ł t o p ł a t d o d a t k o w y c h d o c z y n s z ó w wynosi:

a) z lokali sklepowych 5%,

b) z mieszkań 7%.

W domach, w których niema połączenia z kanałem miejskim, podwyższa się ryczałt o 1%.

O ile opłaty są wyższe, mogą właściciele żądać od lokatorów zapłaty faktycznych wydatków, w takim jednak razie muszą wydatki proporcjonalnie rozłożyć i na żądanie lokatorów przedstawić rozliczenie i rachunki.

Opłaty dodatkowe (za wywóz popiołu i śmieci, kominiarza, oświetlenie sieni, schodów, korytarzy i t. p., oraz za wynagrodzenie dozorcy domu) ustają, skoro komorne przekroczy 50% komornego podstawowego.

3) W „Czasopiśmie" Nr 72 na str. 3 podaliśmy tabelę ze sposobem rozliczania opłaty przez lokatorów należytości za nadmiar zużytej wody. Radzimy z tabelki tej korzystać. Na życzenie przeprowadza biuro Towarzystwa rozliczanie nadwyżki za skromną opłatą.

TERMINY SKŁADANIA ZEZNAŃ I PŁATNOŚCI PODATKÓW W LIPCU 1926 R.

1. Podatek majątkowy. Zwracamy uwagę, że do dnia 15 sierpnia b. r. płatna jest III. rata podatku majątkowego. Odsyłamy Czytelników do artykułu „Czasopisma" w Nr. 81 str. 3 i Nr. 87 str. 6.

2. Podatek dochodowy od uposażeń. Podatkowi temu podlegają uposażenia począwszy od Zł. 1.500 rocznie. Podatek płatny jest w 7 dni po dokonaniu potrącenia.

3. Podatek przemysłowy (obrotowy). a) Przedsiębiorstwa handlowe I-szej i II-ej kategorji, oraz przedsiębiorstwa przemysłowe I.—V. kategorji, o ile prowadzą księgi handlowe, jak również przedsiębiorstwa obowiązane do sprawozdań publicznych, a obowiązane do składania zeznań, winny po upływie każdego miesiąca do 15 (względnie 29) następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej (ul. Wiślna) zaliczkę na podatek od obrotu w wysokości kwoty obliczonej według przypadającej stawki podatkowej od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

b) Płatnicy niższych kategoryj, jak również samodzielne wolne zajęcia zawodowe, jak lekarze, dentyści, weterynarze, felczerzy, adwokaci, notarjusze, obrońcy sądowi, architekci, inżynierowie i inni technicy, wpłacają zaliczkę conajmniej w $^1/_5$ kwoty podatku wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy, najpóźniej do dnia 15-go miesiąca **po upływie każdego kwartału kalendarzowego.** Pierwsza kwartalna zaliczka była płatną dnia **15-go czerwca b. r.** Wolno zaliczkę wpłacać w wysokości $^1/_{15}$ części podatku w terminach miesięcznych. Na rok 1926 zaliczka ta wynosi $^2/_5$ kwoty podatku wymierzonego za II. półrocze 1925 r. Do 15 lipca b. r. wzgl. bez odsetek do 29 lipca b. r. płatną jest za II. kwartał 1926 r. druga rata (t. j. $^2/_5$ czyli 40% wymiaru podatku przemysłowego za II. półrocze 1925 r.).

c) Rękodzielnicy VIII. kategorji pracujący przy pomocy najwyżej jednej siły najemnej są od 1 go stycznia 1926 r. zwolnieni od podatku przemysłowego, wobec czego nie płacą żadnych zaliczek.

d) Przedsiębiorstwa nowopowstałe w 1926 r. wpłacają (zaliczkę) przedpłatę do 15-go maja, względnie do 29-go maja b. r. na podstawie rzeczywistego obrotu według własnego zapodania.

Nadto płatny jest podatek przemysłowy za II półrocze 1925 r, według doręczonych nakazów zapł. w zasadzie do 15/V. względnie później, o ile późniejszy dzień płatności na nakazie płatniczym oznaczono.

4. Podatek od nieruchomości za II kwartał 1926 r. płatny jest w ciągu sierpnia b. r. i wynosi 10% od każdoczesnego komornego. Ze względu na postanowienia noweli do ustawy o ochronie lokatorów, zawieszającej na czas od dnia 1-go kwietnia do 31-go grudnia 1926 r. wzrost stawki procentowej od mieszkań jednopokojowych, oraz pokoju i kuchni, podatek od tych mieszkań za II. III. i IV. kwartał 1926 r. pozostaje w tej samej wysokości co za I. kwartał 1926 r. Magistrat winien to w doręczanych obecnie na 1926 r. nakazach płatniczych uwzględnić i wymiar odpowiednio zniżyć. **Zwracamy na to uwagę.**

5. **Państwowy podatek od lokali** (na rozbudowę). Podatek ten na 1926 r. płatny w równych ratach kwartalnych z góry, a mianowicie: w ciągu stycznia, kwietnia, lipca i października. Za III. kwartał 1926 r. w ciągu miesiąca lipca 1926 r.

6. **Gminny podatek od lokali** płatny z góry do 14-go lipca 1926 r.

7. **Podatek wodociągowy** płatny z dołu do 14-go lipca 1926 r.

8. **Podatek kwaterunkowy** dotąd nie pobierany.

9. **Podatek od szyldów, gablotek i t. p.** II-ga rata płatna do dnia 30 go września, względnie 14-go października 1926 r.

10. **Sposób płacenia podatków**. Wszystkie podatki państwowe, z wyjątkiem **opłaty za patent i opłat miesięcznych podatku przemysłowego** można wpłacać czekiem P. K. O.

Dr Fr. M.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

I.

Cena gazu wynosi za 1 m³ 35 gr., cena prądu elektrycznego za 1 kilowat godzin 50 gr. i 5 gr. na bezrobotnych, razem 55 gr.

Obniżenie cen gazu.

Począwszy od marca (okres trzeci), przy zużyciu do 25 m. sześc. gazu w miesiącu (jednym okresie) liczyć się będzie cenę dotychczasową, t. j. 35 groszy za 1 m. sześc., przy konsumpcji zaś przekraczającej 25 m³ cena każdego następnego metra sześc. wyniesie tylko 27 gr. za 1 m. sześc., czyli będzie o 23% niższa.

II.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

1) Pełnomocnictwa w zasadzie Zł. 2·—, pełnomocnictwo w sprawach należących do Sądów cywilnych 70 gr.

2) Podania, względnie rekursa podatkowe:

a) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 20·— = 20 gr.;

b) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 140·— = 40 gr.;

c) Jeżeli kwota podatku przewyższa Zł. 140·— = Zł. 2·—.

3) Załączniki do podań, względnie rekursów:

a) Poniżej Zł. 140·— = 10 gr.;

b) Powyżej „ 140·— = 40 gr.

4) Napisy (rubra) 40 gr.

Wypowiedzenia: przy najmach miesięcznych należy zaopatrzyć każdy egzemplarz (jeden dla siebie i tyle ilu awizatów; o ile lokator ma sublokatora względnie sublokatorów, należy i dla tych dołączyć po jednym egzemplarzu) znaczkami stemplowemi po 30 gr.,— przy innych najmach (kwartalnych i t. p.) po zł. 1.

Napisy (rubra) wolne od opłaty.

III.

Informacje i odpowiedzi pisemne.

W sprawach dotyczących własności realnej udziela się krótkich odpowiedzi w niniejszym dziale, lub listownie, za nadesłaniem koperty zaopatrzonej znaczkiem pocztowym na odpowiedź.

IV.

Opłata za wywóz jednej skrzynki popiołu i śmieci wynosi 35 gr., za jeden wóz Zł. 10·50.

Należytość za wywóz nieczystości kloacznych wynosi w dzień Zł. 9·—, w nocy Zł. 13·50 za 1 m³.

V.

Członek, który wkładkę roczną Zł. 12·— zapłacił, ma prawo:

1) **do bezpłatnego informowania się** w biurze Towarzystwa przy ul. Karmelickiej L. 15, I. p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyj tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;

2) otrzymuje bezpłatnie niniejsze pismo, w którem podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;

3) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;

4) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece itp.;

5) w końcu ma prawo korzystania z **Biura administracji realności,** oraz z załatwiania spraw podatkowych za rocznym ryczałtem.

VI.

Wszelkich informacyj w sprawach dotyczących właścicieli nieruchomości, oraz **porady prawnej** w sprawach skarbowych, podatkowych i stosunków najmu dotyczących, udziela się członkom codziennie od godziny 9—12 i od 4—6 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

VII.

Reklamacje.

Każdy członek, któryby naszego „Czasopisma" nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I. p.).

Reklamacje będą tylko do 14-tu dni uwzględniane. Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczenia „Czasopisma właścicieli realności" upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

VIII.

Biuro administracji realności poleca odpowiednich godnych zaufania administratorów domów jak również przy Tow. przyjmuje **całkowite administracje realności** oraz **częściowe** (załatwienie spraw podatko-

Napraw swoje urządzenia wodociągowe, a unikniesz opłat za zmarnowaną wodę.

wych, fasji, interwencje u władz, sprawy najmu, wypowiedzeń itd.), dając Szan. właścicielom gwarancję należytego załatwiania tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach ustaw oparte załatwianie wszelkich w zakres administracji wchodzących czynności.

IX.

Zwracamy uwagę, że na żądanie załatwia się dla Szan. członków za umiarkowaną opłatą przez cały rok wszelkie sprawy podatkowe, jak:

1) Fachowe na przepisach ustaw oparte sporządzenie przez cały rok wszystkich fasyj, a mianowicie do podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego) itp.

2) Przestrzeganie i utrzymywanie w ewidencji terminów przedkładania fasyj.

3) Wnoszenie wszelkich fasyj, odwołań rekursów i pism do urzędów skarbowych i Izby skarbowej w terminach ustawą przepisanych.

4) Interwencja w zastępstwie stron w urzędach skarbowych i Izbie skarbowej w sprawach podatkowych (przy załatwianiu i wyjaśnianiu usterek do fasyj do podatku przemysłowego (obrotowego), podatku dochodowego, wykazywaniu potrąceń itd.).

5) Sporządzanie odwołań i rekursów od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych instancyj.

W ten sposób strona unika obowiązku i konieczności prowadzenia ewidencji i myślenia przez cały rok o różnych terminach, unika nakładania grzywien za nieprzedłożenie fasyi w przepisanych terminach, unika konieczności osobistej interwencji u władz.

X.

Rewizje przypisu podatków.

Zapoznanie się z różnorodnemi ustawami, rozporządzeniami i przepisami, ulegającemi często zmianom, jest bardzo trudne i nader skomplikowane i żaden właściciel nie może się zorjentować w sposobie składania zeznań, terminach itp., nie może wiedzieć, ile ma płacić, a już tem bardziej nie wie, na jakiej podstawie wymiar uskutecznionym został. Każdy powinien mieć możność skontrolowania, że to, co płaci, też rzeczywiście od niego się należy.

Podatnik, nie będąc w możności skontrolowania, czy wymiar względnie przypis jest słuszny, niejednokrotnie bezwiednie płaci wyższy podatek niżby się należał.

Towarzystwo katolickich właścicieli realności, pomne swych zadań i chcąc swych członków uchronić przed płaceniem nienależnych podatków, zorganizowało przy ulicy Karmelickiej 15 biuro porad i rewizji przypisów i wymiarów podatków, z którego za niewielką opłatą wszyscy członkowie Towarzystwa mogą korzystać.

Kupno — sprzedaż — najem

domów, will i t. p., najem mieszkań i lokali.

Do wynajęcia lokale sklepowe i mieszkania.

Wiadomość w biurze Towarzystwa, ul. Karmelicka 15, I p. od 9—12 i od 4—6 po południu.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie. pod zarządem J. Dziubanowskiego.